

Kamerun-2- 15.12.2009 – a zbytek cesty – zápis 30.

V Těchto dnech (17.10.2010) vrcholí přípravy na další cestu, proto nebyl dostatek času na doladění deníčku, ale alespoň v rychlosti doplní několik fotek s cesty.

Kamerun byl pro nás jednou z nejhezčích afrických zemí, potkali jsme tam mnoho Čechů, mnoho dobrých lidí. Kamerun je plný sdílných a přátelských lidí. Okomentování závěru naší cesty, spíš našeho úprku, myslím dostatečně okomentuje a přiblíží email, který jsme posílali kamarádům na ambasádu v Nigerii:

Ahoj,

Tak nás už ojetá kola dovalila až do promrzlého domova. Závěrečná část cesty byla poněkud adrenalinová. Už nějak v Mali jsme "nějak" cítili, že musíme raději co nejrychleji a co

Nejkratší cestou domů, protože autíčko mele z posledního. Takže jsme z malých zajiždkami jeli pomalu směr domov. V Maroku nám autíčko přestalo pořádně startovat, na každé druhé nastartování jsme museli někoho shánět. Vzhledem k tomu v jakém stavu auto bylo, je, řekli jsme si, že Evropu projedeme non-stop.

Nestartovali jsme, nemrznoucí směs jsme taky neměli a na severu Maroka už začalo v převodovce tak chřastat že jsme mysleli, že vyskočí z auta. Ve Španělsku už převodovka poslouchala akorát na čtyřku, ostatní vydávali tak příšerný hlasitý zvuk, že

to opravdu muselo prdnout a vlastně to ani nejelo, jak mělo, a poslední třesničkou bylo, když jsme už v Německu v hluboké noci jeli po dálnici, z pojistné skříně začali šlehat plamínky a světla zhasla. Taky fajnovka. Natahal sem na tvrdo dráty k předním přídatným světlům a k zadním přídatným světlům, na ty zadní sem izolepou nalepil odrazky z trojúhelníku a jeli jsme. A dojeli. Auto je na zahradě, chce se na něj přijet podívat náš smskový mechanik. Asi z něj uděláme pomník (-:

Ale abychom to vzali postupně, od odjezdu od vás. Hned ráno co jsme vyrazili z Ambasády, jsme se trochu zasekali na předměstí, trochu jsme i bloudili, nakonec pochopitelně tu správnou cestu našli, i když se zpoždění.

Silnice skoro až k hranicím dobrá, sice nám cestou prdla brzdová hadička, ale vše ok, našťestí jsme měli v autě náhradní tak jsme vše do hodky opravili.

Tu noc jsme spali na nějaké misi, byly jsme se podívat na místní mši a Poslouchali kázání, které spíš připomínalo projev Hitlera, či nějakého diktátora. Druhý Den jsme už frčeli na hranice, těsně u hranic se cesta trochu více zhrbolatěla.

Nigerijská strana hranic proběhla dobře, asi hodinu hledali razítko do karnetu a nakonec tam dali jiný. Beninská strana hranic byla poněkud horší. Lépe řečeno žádná tam nebyla. Prostě žádný imigrační, nic. Proto jsme dojeli do nejbližšího městečka a začali se tam pít po policejní stanici, aby nám tam někdo dal razítko a později z toho nebyl průser. Po různých obstrukcích nám orazítkovali vše, co jsme jim dali pod ruku. Další trošku zpestřující situace byla, když Terka při relaxaci, na mojí ruce, pod kůží, objevila jakousi věc, co se pohybuje. Červ. Dali jsme mu jméno Bořek.

Trochu mě jeho cizopasnická přítomnost štvála, takže po různých konzultacích

Z ČR a z paní konzulkou v Kamerunu jsme měli přehled o lécích, které by zabrali na Bořka, tedy na Filarii, jak se tato nemoc jmenuje. Ani nevím v jakém státě se nám až povedlo lék sehnat, z opravdu velkým úsilím. Bohužel až tady v ČR jsem zjistil, že ten lék zabijí pouze dospělé červy, ale nezabijí vajíčka, takže dle svědění a všeho, předpokládám, že Bořkův synátor si to zase užívá někde v mém těle.

Jinak sever Beninu byl příjemný, ale čím níže, tím to bylo

Prorostlejší turistama a tím více tu byly drzejší a otravnější a okraduschopnější lidi. A

Z dalším státem to bylo horší a horší. Za zmínku stojí Ghana, která je

Opravdu pěkná, vcelku levná a lidi jsou velice přátelští, i přes tu kupu německých turistů.

Jinak druhý den po příjezdu, sem sedl k netu a hledal auto kterým by jsme

Za půl roku jeli opět do afriky, tentokrát Alžír, nebo Libye, Čad, možná

odbočka do Nigerie (-: středoafriická a opět DRC a vzhledem k typu a náročnosti místních cest, našich zkušeností, koukáme na něco většího, tipu tatra 4x4 a nebo německý unimog... uvidíme, budem shánět rady a nějak se to vyvrbí.

Vše dobré ze slunného kokořínska

Terka a Marek

Nyní už auto připravujeme a doladujeme, poučení a zkušenosti s předchozí cesty, jsou nenahraditelné a těžko v ČR „sehnatelné“

DYNASTIE BAMOUN			
1. NCHARE YËN	1394-1418	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
2. NGOUPOU	1418-1461	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
3. MONJOU	1461-1498	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
4. MENGAP	1498-1513	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
5. NGOUH I	1513-1544	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
6. FIFEN	1544-1568	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
7. NGOUH II	1568-1590	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
8. NGAPNA	1590-1629	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
9. NGOULOURE	1629-1672	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
10. KOUOTOU	1672-1757	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
11. MBOUMBOUO	1757-1814	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
12. GBETKOM	1814-1817	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
13. MBIEKOUO	1817-1818	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
14. NGOUHOVO	1818-1863	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
15. NGOUNGOURE SHETFON	30 minutes	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
16. NSANGOU	1863-1889	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
17. NJOYA IBRAHIM	1889-1933	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
18. NJIMOLUH NJOYA SEIDOU	1933-1992	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
19. MBOMBO NJOYA IBRAHIM	1992-	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ	ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ

